

คสช 2/192

121มจ.50

16.904

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

รับที่ 28 ม 3

วันที่ 26 มี.ค. 2550

สวนที่๑๓๓๓ บันทึกรายการ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร 0-2280-4085 ต่อ 3333

ที่ นร.1115/1367

วันที่

26 มีนาคม 2550

เรื่อง การพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานของประเทศในอนาคต

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ผ่าน รองนายกรัฐมนตรี (นายโฆสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์)

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550 เห็นชอบผลการประชุมร่วมระหว่างนายกรัฐมนตรีกับภาคเอกชน ครั้งที่ 1/2550 เมื่อวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2550 โดยรับทราบผลการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานของประเทศในอนาคต และมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดำเนินการศึกษาในชั้นรายละเอียด เพื่อนำเสนอต่อไป นั้น

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานของประเทศในอนาคต โดยได้จัดการหารือร่วมระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2550 และได้นำเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อหารือด้วยแล้ว เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2550 โดยสรุปสาระสำคัญ และข้อเสนอเพื่อพิจารณา ดังนี้

1. สถานภาพปัจจุบันของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก (Eastern Seaboard : ESB)

1.1 ความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการจ้างงานของประเทศ

การพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก เริ่มตั้งแต่ปี 2524 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจและการผลิตอุตสาหกรรมแห่งใหม่ของประเทศ และสนับสนุนการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจออกจากกรุงเทพมหานครอย่างเป็นระบบ ปัจจุบันเป็นพื้นที่ที่มีเงินลงทุนในภาคอุตสาหกรรมสูงที่สุดของประเทศ เมื่อเทียบกับภาคอื่นรองจากกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยในช่วงกว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมา มีการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมแล้วประมาณ 1.6 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 38 ของการลงทุนทั้งประเทศ (ณ สิ้นปี 2548) การลงทุนส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา (ร้อยละ 94 ของการลงทุนทั้งหมดในพื้นที่) ซึ่งมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในสาขาอุตสาหกรรมเกินกว่า 5 แสนล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 7-8 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และมีการจ้างงาน 5.6 แสนคน

รศ. 654

7/14/50-12 32

การพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานของประเทศในอนาคต

26 มีนาคม 2550

รอง นรม. 454

26 มี.ค. 50 (15.37)

1.2 สภาพปัจจุบันของการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นฐานการผลิตหลักด้านอุตสาหกรรมปิโตรเคมี และพลังงานของประเทศ โดยมีการลงทุนในอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (เงินลงทุนร้อยละ 79 ของการลงทุนทั้งประเทศ) ปิโตรเลียม (ร้อยละ 70) โลหะขั้นมูลฐาน (ร้อยละ 70) ยานยนต์ (ร้อยละ 53) กระดาษ (ร้อยละ 49) และเครื่องใช้ไฟฟ้า (ร้อยละ 44) รวมทั้งยังเป็นแหล่งจ้างงานหลักของประเทศในอุตสาหกรรมดังกล่าว

ทั้งนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกส่วนใหญ่อยู่ในเขตนิคมและเขตประกอบการอุตสาหกรรม โดยมีจำนวนนิคมอุตสาหกรรมมากที่สุดของประเทศถึง 14 แห่ง และเขตประกอบการอุตสาหกรรม 16 แห่ง ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในบริเวณชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา โดยมีแนวโน้มขยายตัวเข้าสู่พื้นที่ตอนในบริเวณปราจีนบุรี และสระแก้วมากขึ้น ตามแนวโครงข่ายถนนเชื่อมโยงพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกับภาคตะวันออกเชิงเหนือ เนื่องจากราคาที่ดินสูงขึ้นมากในบริเวณมาบตาพุดและแหลมฉบัง

1.3 ขีดความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐานในการรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม

1.3.1 พื้นที่อุตสาหกรรม อยู่ในระดับเพียงพอ โดยมีพื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมรวมประมาณ 100,000 ไร่ ยังคงเหลือพื้นที่เพื่อพัฒนาได้อีกประมาณ 20,000 ไร่ กระจายตัวอยู่ในจังหวัดชลบุรีและระยอง รวมทั้งมีแนวโน้มเชื่อมต่อไปยังจังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรีและสระแก้ว ตามแนวโครงข่ายถนนที่สามารถเชื่อมเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง การใช้ประโยชน์จากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และการโยกย้ายอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ จากจังหวัดอยุธยาและปทุมธานี

1.3.2 ระบบคมนาคมขนส่ง เครือข่ายโลจิสติกส์ ไฟฟ้า และระบบการสื่อสารโทรคมนาคม อยู่ในระดับดีที่สุดของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่าเรือมาบตาพุดและท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งมีขีดความสามารถในการรองรับเรือสินค้าขนาดใหญ่ (Post Panamax) ได้ อีกทั้งผลดีจากการอยู่ใกล้ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ทำให้โครงข่าย Air-Sea-Land ของพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในขณะนี้ท่าเรือแหลมฉบัง มีขีดความสามารถในการรองรับสินค้าได้ ประมาณ 8.6 ล้าน TEUs/ปี โดยในปี 2549 มีปริมาณการขนส่งประมาณ 4.1 ล้าน TEUs และท่าเรือมาบตาพุดในปี 2548 มีปริมาณการขนส่งสินค้าประมาณ 17 ล้านตัน ซึ่งยังมีขีดความสามารถเพียงพอสำหรับรองรับปริมาณการขนส่งสินค้าที่เพิ่มขึ้นได้ นอกจากนี้ ทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองกรุงเทพ – ชลบุรี (สายใหม่) และทางหลวงสายหลักในพื้นที่ เช่น ชลบุรี – พัทยา เป็นต้น อยู่ระหว่างเตรียมการก่อสร้างขยายช่องจราจร และเส้นทางรถไฟสายฉะเชิงเทรา – ศรีราชา – แหลมฉบัง อยู่ระหว่างการก่อสร้างเป็นทางคู่เพื่อรองรับปริมาณการขนส่งที่เพิ่มขึ้น

และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างเตรียมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตามที่กำหนดไว้ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ ประกอบกับระบบสื่อสารและระบบไฟฟ้ายังคงมีขีดความสามารถเพียงพอที่จะรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมในระยะต่อไป ทำให้ในภาพรวมของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ระบบไฟฟ้า และระบบสื่อสาร ยังคงสามารถรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมได้อีกประมาณ 5 – 10 ปี

- 1.3.3 ระบบน้ำ** พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกเคยประสบภาวะวิกฤตขาดแคลนน้ำในปี 2547 ทำให้มีความจำเป็นต้องลงทุนจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น โดยการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และอุตสาหกรรมในพื้นที่ชลบุรี – ระยอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การก่อสร้างระบบผันน้ำจากคลองวังโตนดไปยังอ่างเก็บน้ำประแสร์ และการก่อสร้างระบบผันน้ำจากคลองพระองค์ไชยานุชิตไปยังอ่างเก็บน้ำบางพระ จะทำให้มีน้ำต้นทุนในพื้นที่จังหวัดชลบุรี และระยองเพิ่มขึ้นเป็น 613.55 ล้าน ลบ.ม./ปี ซึ่งคาดว่าจะรองรับการใช้น้ำเพียงพอสำหรับการอุปโภค บริโภค อุตสาหกรรม และการเกษตร รวมทั้งการรักษาระบบนิเวศ ได้ถึงปี 2568

1.4 สถานการณ์ด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

- 1.4.1 การยอมรับจากชุมชนในพื้นที่** ประชาชนยังขาดความเชื่อมั่นในการจัดการเพื่อลดปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน
- 1.4.2 ด้านคุณภาพอากาศ** จากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ พบว่า ในปัจจุบัน พื้นที่ชลบุรี – ระยอง มีค่าความเข้มข้นเฉลี่ย และค่าความเข้มข้นสูงสุดของก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ (NO_2) และก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ (SO_2) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพอากาศ ฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM_{10}) มีค่าสูงสุดเกินเกณฑ์มาตรฐาน (120 ไมโครกรัม/ลบ.ม.) ในบางช่วงเวลา แต่ค่าเฉลี่ยยังอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ซึ่งปัญหาฝุ่นละอองเป็นปัญหาทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ สำหรับการตรวจวัดสารอินทรีย์ระเหย (VOCs) พบสารอินทรีย์ระเหยที่อาจก่อให้เกิดโรคมะเร็ง จำนวน 21 ชนิด จาก 44 ชนิด

สำหรับสถิติผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจในพื้นที่จังหวัดระยอง มีจำนวน 696 คน/1,000 คน สูงกว่าอัตราค่าเฉลี่ยผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจของประเทศ (402 คน/1,000 คน) อย่างไรก็ตาม จำเป็นต้องมีการจำแนกการเจ็บป่วย ที่เกิดจากโรคทั่วไป และโรคที่เกิดจากมลภาวะจากอุตสาหกรรมในพื้นที่ ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีข้อมูลที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่า สัดส่วนผู้ป่วยโรคทางเดินหายใจและโรคอื่น ๆ ในพื้นที่จังหวัดระยองมีความเชื่อมโยงกับคุณภาพอากาศในพื้นที่

ทั้งนี้ จากข้อมูลการตรวจวัดคุณภาพอากาศที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่าพื้นที่ชลบุรี และระยอง มีความเสี่ยงในด้านมลภาวะทางอากาศ ซึ่งกระทบต่อความเชื่อมั่น และการยอมรับของประชาชนในพื้นที่

- 1.4.3 การจัดการขยะมูลฝอยและสารเคมี ปัจจุบันขีดความสามารถในการกำจัดมูลฝอย ทั้งมูลฝอยจากชุมชน ขยะอันตราย และการควบคุมการปล่อยสารพิษจากแหล่งกำเนิดยังคงเป็นปัญหา ในปี 2548 มีอุบัติภัยจากสารเคมีเฉพาะที่ได้รับรายงานถึง 23 ครั้ง

1.5 อุตสาหกรรมในอนาคต

ภายใต้ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 10 ได้กำหนดอุตสาหกรรมที่อยู่ในแผนปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นฐานการผลิตระดับภูมิภาค/โลก โดยมุ่งเน้น**อุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพสูง (Potential Industries)** เช่น อุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมแพคเกจจิ้ง อุตสาหกรรมอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงานและที่อยู่อาศัย อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์ไฟฟ้า และ**อุตสาหกรรมโอกาสใหม่ (New Wave Industries)** เช่น อุตสาหกรรมพลังงานชีวภาพ อุตสาหกรรมวัสดุชีวภาพ และกลุ่มอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องด้านชีวภาพ เป็นต้น โดยที่ผ่านมภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 38 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ทั้งนี้ การพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการพัฒนาในอนาคต นั้น นอกจากจะต้องคำนึงถึง สภาพตลาด (Market Conditions) การใช้ปัจจัยการผลิต (Factor Inputs) และการแข่งขัน (Firm Strategy, Structure and Rivalry) แล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Environment Impacts) และความจำเป็นในการรวมกลุ่มของอุตสาหกรรม (Clustering) ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพในการเป็นฐานการผลิตของประเทศในระยะต่อไป

1.6 ขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก

จากการศึกษาเบื้องต้น สรุปว่าพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก ยังคงมีพื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในจังหวัดชลบุรี และระยอง อีกประมาณ 20,000 ไร่ โดยการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมมีแนวโน้มขยายตัวไปยังจังหวัดฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และสระแก้ว ตามแนวโครงข่ายถนนที่สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งหากอุตสาหกรรมใหม่ที่มีศักยภาพสูงและอุตสาหกรรมโอกาสใหม่ โดยเฉพาะยานยนต์และชิ้นส่วน ปิโตรเคมีและพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง อาหาร และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ของพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกในระยะต่อไป มีการขยายตัวโดยเฉลี่ยใกล้เคียงกับในช่วงปี 2541 – 2548 ในระดับ ร้อยละ 8.9 ต่อปี โครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ระบบไฟฟ้า ระบบสื่อสาร และระบบน้ำ ยังมีขีดความสามารถเพียงพอในการรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมดังกล่าวได้อีกประมาณ 10 ปี ทั้งนี้ จะต้องมีการควบคุมมลภาวะทางอากาศของพื้นที่อย่างเคร่งครัด ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อลดความเสี่ยงด้านคุณภาพอากาศ

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะต่อไป

2.1 การคัดเลือกพื้นที่ใหม่เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม

จากการประเมินขีดความสามารถในการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกที่กล่าวมา อาจเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาฐานการผลิตอุตสาหกรรมของประเทศในระยะต่อไป ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมการหาพื้นที่ใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับการปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมในอนาคต โดยการศึกษาเบื้องต้น เห็นว่าพื้นที่อุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลภาคใต้ (Southern Sea Board: SSB) เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพในการพัฒนา เนื่องจากในปัจจุบันภาครัฐได้ลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ดังกล่าวแล้วในระดับหนึ่ง โดยมีความพร้อมทั้งในด้านทรัพยากรน้ำที่มีอยู่จำนวนมาก โดยมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ เขื่อนรัชชประภา และเขื่อนบางลาง มีโครงข่ายทางหลวง 4 ช่องจราจรเชื่อมโยงในแนวเหนือ – ใต้ และเชื่อมโยงระหว่างฝั่งทะเลอันดามัน และฝั่งอ่าวไทยแล้ว (ทางหลวงแผ่นดินสายกระบี่ – ชนอม) มีท่าอากาศยานภูมิภาค จำนวน 7 แห่ง และท่าอากาศยานนานาชาติ จำนวน 4 แห่ง รวมทั้งมีโรงไฟฟ้าหลัก ได้แก่ โรงไฟฟ้าชนอม และสายส่งเชื่อมโยงไทย - มาเลเซีย ตลอดจนมีจุดขึ้นฝั่งของท่าก๊าซธรรมชาติในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช และท่าก๊าซจากแหล่งก๊าซ JDA ที่ อ. จะนะ จังหวัดสงขลา ประกอบกับในปัจจุบัน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีแผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านโครงข่ายการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ในพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะต่อไปด้วยแล้ว อย่างไรก็ตาม การพัฒนาพื้นที่ใหม่เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม จำเป็นต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

2.2 มาตรการดำเนินการระยะต่อไป

2.2.1 เร่งรัดจัดตั้งระบบธรรมาภิบาลด้านสิ่งแวดล้อม โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการร่วมภาครัฐ เอกชนและชุมชนในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การกำกับดูแลและติดตามสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการพัฒนาในระยะยาว โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ รวมทั้ง การจัดสรรรายได้ภาษีบำรุงท้องถิ่นอย่างเป็นธรรม

2.2.2 ดำเนินการควบคุมมลภาวะในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ให้เป็นไปตามมาตรฐานและเป้าหมายด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามแผนปฏิบัติการลดและขจัดมลพิษในพื้นที่จังหวัดระยอง พ.ศ. 2550-2554 โดยนำความรู้และเทคโนโลยีเข้ามาใช้แก้ไขปัญหาด้านมลภาวะและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง มีการประชาสัมพันธ์ และการสื่อสารข้อมูลที่สามารถเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบผลการติดตามระดับมลภาวะอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน ให้ทราบถึงผลกระทบที่แท้จริงที่เกิดจากมลภาวะประเภทต่างๆ

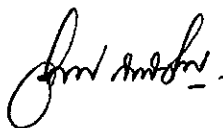
- 2.2.3 สร้างกลไกให้กลุ่มอุตสาหกรรมสามารถขยายและพัฒนาเทคโนโลยีในการควบคุมมลภาวะ โดยคำนึงถึงความสามารถในการควบคุมมลภาวะมิให้เพิ่มขึ้นในการขยายอุตสาหกรรม
- 2.2.4 บริหารจัดการน้ำ และเชื่อมต่อโครงข่ายส่งน้ำและแหล่งน้ำในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกอย่างเป็นระบบ โดยมีการจัดสรรน้ำระหว่างภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และครัวเรือน อย่างสมดุลและมีการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.2.5 เร่งดำเนินการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและเครือข่ายโลจิสติกส์ ตามแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
- 2.2.6 ศึกษาความเหมาะสมและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพของประเทศในอนาคต โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ เช่น
- 1) ศึกษาภาพรวมของแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน กำลังการผลิตโดยรวม รวมทั้ง เทคโนโลยีที่เหมาะสม ก่อนพิจารณาความเหมาะสมของที่ตั้งใหม่ของอุตสาหกรรมดังกล่าว รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบมาตรการและเทคโนโลยีที่ใช้ในประเทศที่มีนิคมอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขนาดใหญ่
 - 2) ศึกษาความคุ้มค่าและผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้น เนื่องจากลักษณะของสภาพภูมิศาสตร์ และการจัดเตรียมแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรม
 - 3) ศึกษาความพร้อมและแนวทางการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ เช่น ระบบคมนาคมขนส่ง เครือข่ายโลจิสติกส์ ไฟฟ้า และระบบการสื่อสารโทรคมนาคม เป็นต้น
- 2.2.7 สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน ตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและเกิดการยอมรับจากประชาชน ก่อนดำเนินการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ใหม่

3. ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

- 3.1 รับทราบผลการศึกษาการพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงานของประเทศในอนาคต ตามข้อ 1
- 3.2 เห็นชอบข้อเสนอแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในระยะต่อไป ตามข้อ 2 โดยมอบหมายหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการ

- 3.3 เห็นชอบให้มีการศึกษาในชั้นรายละเอียด เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของพื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพของประเทศในอนาคต
- 3.4 เห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาความเหมาะสมและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาพื้นที่ใหม่ที่มีศักยภาพ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลังงาน รวมทั้งอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพของประเทศในอนาคต โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธาน และผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมเป็นกรรมการ

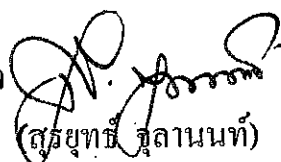
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ ขอให้โปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาด้วย
จะเป็นพระคุณยิ่ง

(นายอำพน กิตติอำพน)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- ในเรื่อง ขอ: นำไป ๒๐ คสช.

พลเอก
(สุรยุทธ์ ภูพานนท์)
นายกรัฐมนตรี
๗๐ เม.ย. ๕๐